

TEATR POLSKI WE WROCŁAWIU

PIEŚŃ O BLASKU WODY

POEZJE KAROLA WOJTYŁY

Wybór i układ utworów: Marek Skwarnicki

AKTORZY: Kinga Preis, Teresa Sawicka, Halina Skoczyńska,
Mariusz Bonaszewski, Adam Cywka, Bogusław Kierc,
Stanisław Melski, Jerzy Schejbal

Henryk Mikołaj Górecki „Trzy utwory w dawnym stylu”
w wykonaniu Wrocławskiej Orkiestry Kameralnej LEOPOLDINUM
pod kierunkiem Zbigniewa Szufłata

Kostiumy

KRYSTYNA ZACHWATOWICZ

Światło

ZBIGNIEW WICHŁACZ

Układ całości

ANDRZEJ WAJDA

30 maja 1997
godz. 21.00

UNIWERSYTET WROCŁAWSKI
AULA LEOPOLDYŃSKA

**Spektakl towarzyszy 46. Międzynarodowemu Kongresowi
Eucharystycznemu we Wrocławiu**

Sponsorami spektaklu są: Bank Rozwoju Eksportu S.A. CADBURY Poland,
HAMMILTON, Pierwszy Komercyjny Bank S.A. O/Wrocław,
IMPEL, WYDAWNCIWTO Phoenix Press Media;

„Poezja to wielka pani, której trzeba się całkowicie poświęcić; obawiam się, że nie byłem wobec niej zupełnie w porządku”.

Taką refleksją obdarował mnie Ojciec Święty w połowie 1979 roku gdy rozmawialiśmy z Nim o pierwszym wydaniu „Poezji i Dramatów”, które Mu wówczas prezentowałem przed drukiem. W tej samej, prywatnej rozmowie mówiliśmy też o tym, że poezja posiada zupełnie własną możliwość przenikania i poznawania człowieka, natury, w ogóle świata.

I jest to jej właściwość tajemnicza a piękna. Przecież w ogóle dlatego istnieje i wciąż odczuwamy w sobie jej potrzebę. Nawet gdy jest to chociażby piosenka liryczna.

Jan Paweł II jako jeszcze uczeń szkolny i student, seminarzysta, ksiądz i biskup a zarazem naukowiec, filozof uniwersytecki, całe życie pisał, tworzył poezję. Ważne jest to, że do momentu wyboru na Papieża zawsze używał przy publikacji wierszy pseudonimów, a i do tej chwili Jego twórczość literacka opatrywana jest imieniem Karola Wojtyły. Jak gdyby osoby świeckiej. Czy nie wynika to z przekonania (i obecnej nauki Kościoła), że kultura ludzka, także literatura posiada swoją własną, wolną autonomię. Jest jej sprawą jak owej wolności używa i jak wyraża wewnętrzne wolności człowieka.

Poezja Karola Wojtyły jest trudna, bo poza właściwościami indywidualnymi stylu Poety-filozofa, w którym z intuicyjnym poznaniem poetyckim wiąże się zazwyczaj intelektualna refleksja, jest to poezja dosłownie mistyczna. Odzwyczajiliśmy się od tego pojęcia, co nie oznacza, że straciło ono swoją moc.

Nie piękność obrazowania i metaforyzacji jest najsilniejszym magnesem przyciągającym ewentualnego Czytelnika czy Słuchacza do wielu z utworów Karola Wojtyły, lecz piękno nie nazwanej do końca, nie dopowiedzianej z powodu niemożności dopowiedzenia, Prawdy o Bogu i Człowieku.

„Pieśń o blasku wody” - jakiej wody? Wody żywej, po której się nigdy już nie pragnie - jak Jezus tłumaczy Samarytance w Ewangelii.

Myślę, że chodzi w tym wszystkim również o blask poezji nie tylko w literaturze, ale również w całej sztuce, człowieku, w losie człowieka.

Marek Skwarnicki

Zp zbiorów
Działu Dokumentacji
ZG ZASP